‘VMK’s INSIDE’

periodiek magazine Venrays Mannenkoor, Jaargang 2, editie 2

VENRAYS
MANNENKOOR

Gedreven, gezellig, gewoon doen!

Agenda

13 november
VMK Feestavond, Asteria Zaal 7

20 november
Avondmis om onze overleden leden te gedenken, Petrus Banden kerk

18 december
Eindejaarsconcert, Schouwburg Venray

19 december
Kerstconcert met Harmonie St. Catharina Leunen-Veulen-Heide, Schouwburg Venray

25 december
Kerstmis, Petrus Banden Kerk

27 februari 2022
Vastelaovesmis, Petrus Banden Kerk

12 juni 2022
Opluisteren mis Jubileum Kruisen & Kapellen, Petrus Banden Kerk

18 juni 2022
Rotjekoor, Korenfestival Rotterdam

Colofon

VMK's InSide
3 keer per jaar

Redactieadres
pr@venraysmannenkoor.nl

Redactie
Rene Francken (Hoofdredactie), Peter Philipsen, Piet Pannekoek, Hans Hebben, Wilbert Claessens

Lay out & Drukwerk
MediaHuis Venray, Wilbert Claessens

Fotografie
Leon Hodiamont
Stan Keulen Fotografie
Archief Venray's Mannenkoor

Distributie
Eigen beheer

Voorwoord

Beste begunstigers, vrienden, leden van het VMK.

Eindelijk

- geen mondkapje
- geen anderhalvemeterregel.
- geen verbod op meerdaagse evenementen.
- geen maximaal aantal bezoekers binnenevenementen

En dus

Weer repeteren en optreden, maar vooral elkaar weer zien en ontmoeten.

Je zou bijna geneigd zijn dit nieuwe nummer een feesteditie te noemen nu een groot deel van de belemmeringen die ons koor troffen zijn opgeheven. We mogen weer en dat hoef je de leden van onze vereniging geen twee maal te vertellen. Vol enthousiasme zijn de al dan niet gescheiden repetities weer opgepakt. Ook een oude bekende, het befaamde repetitie weekend hebben we inmiddels al weer achter de rug. Het voelde als vanouds. Van iedereen kon je van de gezichten aflezen “dit had ik nodig, dit heb ik gemist en dit is waarom ik bij het mannenkoor ben”. Kortom een daverend succes. De draad is weer opgepakt, we zijn weer back in business. Veel leesplezier!

Venray, oktober 2021

René Francken

Voorzitter
aan het woord

Corona, COVID-19, woorden die we eigenlijk niet meer willen uitspreken omdat we allemaal reikhalzend uitzien naar weer een "normaal" leven. En gelukkig gloort er licht aan het einde van de tunnel: de pandemie lijkt voorbij, hoewel we op dit moment te maken hebben met een najaarsgolf zoals die door de deskundigen al was voorspeld. De meeste maatregelen zijn afgeschaft danwel afgeschaald en ons sociale leven hervindt gelukkig weer enigszins zijn vertrouwde vorm, alhoewel het nog de vraag is of we volledig terugkeren naar het oude normaal.

Bovenstaande geldt ook voor het culturele leven, en dus ook dat van onze mooie vereniging: repetities zijn inmiddels op vertrouwde wijze opgepakt en er worden weer mondjesmaat activiteiten geprogrammeerd. Zo waren we enkele weken terug voor een repetitieweekend in/op Rolduc in Kerkrade: in een prachtige ambiance en onder een stralende zon hebben we hier het verenigingsgevoel een positieve boost gegeven. Dat gevoel kregen we ook bij onze “ode aan de zorg” op zaterdag 9 oktober waar we het zorgpersoneel een welverdiend muzikaal hart onder de riem hebben kunnen steken. Een inspirerende “herstart” na het corona-tijdperk waarmee we met hernieuwd elan de toekomst in kunnen gaan.

Hernieuwd elan is door de 110-jarige geschiedenis altijd van toepassing geweest op het VMK. Ook op dit moment weten we dat de vereniging zeker niet zal terugkeren naar het “oude normaal”, al was het alleen nog maar omdat onze eigen Ton Kropivŝek ons aan het einde van dit jaar zal gaan verlaten na 19 jaar trouwe dienst als eerste dirigent/muzikaal directeur. Een lange periode waarin hij een onuitwisbare stempel heeft gedrukt op de kwalitatieve ontwikkeling van ons mannenkoor en waar we hem dan ook zeer erkentelijk voor zijn. Tijdens ons eindejaarsconcert op 18 december a.s. staat zijn lange staat van dienst centraal in het programma. U heeft toch al kaarten besteld?

Dan kunt U ook meteen kaarten bestellen voor het kerstconcert op zondag 19 december samen met harmonie St.Catharina Leunen-Veulen-Heide. Een matinee programma, ook in de Venrayse schouwburg, dat U niet mag missen!.

Daarna lopen we stilaan het nieuwe jaar 2022 in, een jaar waarin we onder de enthousiaste muzikale leiding van een nieuwe dirigent(e) een frisse doorstart zullen maken en waarin we U nog vaker dan voorheen in Venray en omgeving hopen te ontmoeten. Maar daarover later meer…

Ik wens U veel leesplezier in dit mooie magazine en daarnaast een virusvrije- en gezonde winter toe.

Met muzikale groet,
Diederik Nijenhuis.

schouwburg
venray

schouwburg
venray

Zorg in het zonnetje

Afgelopen zaterdagmiddag werden zorgmedewerkers van verschillende instellingen in Venray letterlijk en figuurlijk in het zonnetje gezet. Op deze prachtige zonovergoten herfstdag werd een welverdiende ode aan hen gebracht door het Venrays Mannenkoor. Het koor kreeg daarbij ondersteuning van een jeugdige dansgroep van Danshuis Venray en van percussionist Duncan Tilmans, zodat het een swingende voorstelling werd.
Naast klassiekers als Hi Neighbour en When the Saints werden ook Jerusalema en The Wellerman (beide bekend van TikTok) evenals When I need a Friend (van Coldplay) ten gehore gebracht.

De middag begon met optredens op 2 locaties op het terrein van Vincent van Gogh, waar in het kader van het project “Beleef ‘t” ook verschillende andere activiteiten plaats vonden. Daar bleek het bewegen van de dansgroep aanstekelijk te zijn, want het vond enthousiaste navolging in het publiek. Vervolgens werden het Zorgkwartier en Vincentiushof aangedaan, waar zowel personeel als cliënten zichtbaar genoten van zang, dans en slagwerk.
De middag werd afgesloten met een kort optreden op het Schouwburgplein.

Venrays Mannenkoor heeft dit initiatief genomen om, nu het weer kan, op eigen manier dank te brengen aan het zorgpersoneel dat de afgelopen 20 maanden zo onder druk heeft gestaan. Gezien de reacties mag deze middag als zeer geslaagd worden bestempeld en als voor herhaling vatbaar.

Dirigent aan het woord

HOE EEN WERELD KAN VERANDEREN

Een vader vertelt zijn zoon in 2030, dat we in 2020 op een keerpunt terecht waren gekomen: "Door de corona pandemie realiseerden we ons, dat we op een andere manier met de aarde, maar óók met elkaar moesten omgaan."

"In het jaar 2020 beseften we, dat onze wereld een wereld van overvloed en verkwisting, van armoe en rijkdom was. 2020 was het jaar, waarop we met de neus op de ware feiten werden gedrukt.
We richten bedrijven op die handel dreven over de hele wereld en zij werden alsmaar groter, groter dan we ooit hadden durven dromen. We hadden altijd wel iets te wensen en die werden steeds sneller realiteit: met een druk op de knop kwam je wens uit binnen een dag.

Families stopten met praten, ze verstopten zich achter mobile telefoons, die hun meningen vervaagden. De balans in het leven ontbrak. De ogen van kinderen groeiden vierkant en iedereen had een telefoon en onvolmaaktheden werden gefilterd. Te midden van het geluid voelden ze zich alleen.

Elke dag werd de lucht dikker, totdat je de sterren niet meer kon zien.
Vliegtuigen vulden de lucht op zoek naar die sterren, beneden op aarde waren de wegen overvol met auto's. We reden in cirkels rond, elke dag, we hadden lopen en rennen vergeten.

Gras hebben we ingeruild voor asfalt, parken werden verkleind tot dat er geen meer over was. De zee vulden we met plastic, want het afval was nooit afgedekt. Haalde je een vis uit het water, dan was die al verpakt! We dronken, rookten en gokten en nergens zat een rem op; letterlijk àlles kon, beperkingen waren er niet en iedereen vond dat normaal.

Maar toen kwam er in 2020 een nieuw virus op ons pad. De regeringen reageerden dat we ons moesten verbergen. Terwijl we waren verstopt te midden van de angst werden onze instincten afgestoft, ze herinnerden zich hoe te lachen. Ze klapten en zeiden bedankt en belden met hun ouders. Terwijl de autosleutels stoffig werden, ontdekten ze weer te rennen.
En met de lucht minder vol met reizigers begon de aarde te ademen. De stranden lieten nieuw leven zien dat in de zee verdwenen was.
Sommige mensen begonnen te dansen, anderen zongen of bakten; we waren zo gewend geraakt aan slecht nieuws maar er was goed nieuws op komst.
Toen de remedie gevonden was en we weer naar buiten mochten, prefereerden we de wereld die we vonden boven die, die we achter gelaten hadden. Oude gewoontes stierven uit en maakten plaats voor nieuwe. Een simpel gebaar van vriendelijkheid kreeg nu zijn recht.

Wáárom was een virus noodzakelijk om mensen weer bij elkaar te brengen??

Soms moet je ziek worden om je weer beter te voelen.
Droom over morgen, over de dingen die we kunnen doen en misschien worden dromen wel waar.

Laten we hopen, dat we ons ‘normale leven’ weer terugkrijgen.
Als je leest en ziet dat mensen de getroffenen van de overstromingen spontaan ter plekke helpen of een actie opstarten of geld doneren, kortom begaan zijn met het lot van onze medemens, dan biedt dat perspectief en hoop op een minder individualistisch ingestelde wereld en dat biedt nieuwe kansen voor ons verenigingsleven.

Een vereniging vormt het cement in de maatschappij waarin elk individu de gelegenheid krijgt sociale contacten op te doen, vriendschappen te sluiten - vaak voor het leven – en zijn hobby met gelijkgezinden uit te oefenen. In een koor is èlke stem éven belangrijk, sámen wordt de klankkleur gemaakt, elke stem, elke persoonlijkheid vindt zijn plaats in het geheel en ondervindt steun en waardering van zijn medezangers.

Dat verenigingsgevoel, je thuis voelen en weten dat je ergens bij hoort en gerespecteerd wordt, dàt gun ik ook elk lid van onze prachtige vereniging.

Ton

Tijdens de zorghuistour

Graag terug naar vroeger?

Repetitieweekeind Rolduc

Na een lange periode met beperkingen zijn we vrijdag 17 september eindelijk weer eens in de bus gestapt om met z'n allen een mooi weekend te gaan beleven. Dat was het idee maar ook vooral de behoefte. Bij het verzoek om een stukje hierover te schrijven werd benadrukt dat vooral niet gerefereerd moest worden aan de periode die we net achter de rug hebben. Je ontkomt er echter niet aan als je terug wilt kijken om het over vroeger te hebben. Terug naar vroeger is zelfs mooi als je kijkt naar de goed gekozen locatie voor ons repetitie weekend. Op het moment dat je door de kloosterpoort van Rolduc loopt, aanschouw je de eeuwenoude historie en voel je de serene rust die ooit gecreëerd is om je te goed te kunnen concentreren op dat wat je graag wilt. Het in het voormalige seminarie gevestigde conferentiecentrum met hotel bleek dan ook bij uitstek geschikt om efficiënt te kunnen repeteren en socialiseren.

Die serene rust werd de eerste avond wel direct verstoord tijdens de verbroederingsavond met mannenkoor Oranje uit Schinveld. Zij hadden spontaan de uitnodiging aangenomen om onder leiding van Anton elkaar afwisselend toe te zingen en ook samen werken uit te voeren. De klank versterkende gewelfde kelder inspireerde (naar ieders genoegen) ook Jac en Arno om tot sluitingstijd meerdere nummers uit het bar repertoire in te zetten. Dat vond ik ook altijd zo leuk aan vroeger toen dat vaker gebeurde.

Met het geluk van de vervroegde sluitingstijd was iedereen de volgende ochtend weer fris en fruitig om op tijd aan te sluiten bij het heerlijke ontbijt en de ochtend repetitie. In rap tempo werden bekende stukken opgehaald en bijgeschaafd. Ook na de lunch werden weer veel kilometers gemaakt. Een vruchtbare repetitiedag die naar vrije keus beloond werd met een bierproeverij of rondleiding door de gebouwen van Rolduc. Mooi om te horen hoe vroeger bewaard is gebleven en we ook vandaag de dag nog van het oude kunnen genieten.
Na een overheerlijk en gevarieerd avond diner begaven de zangers zich naar de door de door Jacquo georganiseerde en Sef gepresenteerd Pub-Quiz. Deze bracht net als de nazit veel leven in de brouwerij. Ook toen konden we het gelukkig niet laten om regelmatig een nummertje in te zetten.

Afsluitend werd ook de zondagochtend nog even efficiënt gerepeteerd alvorens we na een laatste lunch en pilsje op het terras weer huiswaarts keerden. Al met al een geslaagd weekend. Laten we hopen dat we weer snel een weekend kunnen plannen en we vooral niet terug naar dat andere vroeger hoeven.

Jan Arts

Zorgboerderij
"De haam"
Zorg(t) voor kracht

Lorbaan 10
5814 AE VEULEN
0478-515292
www.dehaam.nl
info@dehaam.nl

Hier mag je gerust

een toontje hoger óf lager zingen...

jewagas.com

Totaalleverancier van *(industriële)* gassen

propaan | autogas | flessengas
heftruckgas | technische gassen
koelgassen

stayerhofweg 11 | wanssum | 0478-532525 | info@jewagas.com

JEWA-GAS®
zo kan het ook.

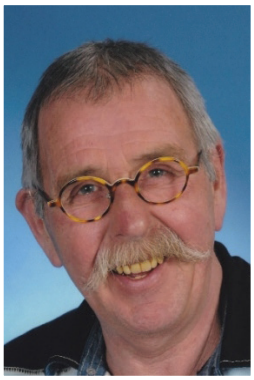

DUIJF & VAN KREIJ
Uitvaarten

Uw wens staat bij ons centraal...

0478 57 14 42 | 06 51 16 07 58 | www.duijfvankreij.nl

Kwaliteit, Professionaliteit en Persoonlijke benadering...

Snoeptrommel 1

Piet's Column

Onlangs kwam ik in het bezit van gescande handgeschreven notulen en jaarverslagen van het VMK uit vervlogen tijden. Het bleek een snoeptrommel vol weetjes en ditjes en datjes van het Venrays Mannenkoor. Notulen, jaarvergaderingen, bestuursvergaderingen en ga zo maar door.
Het ontcijferen van het onmogelijke handschrift van de toenmalige secretaris Janssen was een heel gepuzzel maar je komt leuke dingen tegen:
De voorzitter werd in die tijd President en de dirigent Directeur genoemd. Let wel: beide met een hoofdletter! Vergaderingen werden geopend en gesloten met het brengen van de Christelijke Groet.

Onder de vele donateurs bevonden zich in 1938 de Eerwaarde Zusters van Sint Anna, de doktoren Sala en Bloemen, Hoogeerw. Deken Berden, de Weleerw. Kapelaans Linssen en Wijngaarden en natuurlijk diverse cafés en nog steeds bestaande etablissementen als De Zwaan, In Den Engel (nu de Stad geheten hetgeen ik nog steeds een dramatische vergissing vind), drukkerij Van den Munckhof en vele nu niet meer bestaande winkels en bedrijven.

Wat ik uit de stukken begreep is dat de leden deze donateurs zelf bezochten om de bijdrage te incasseren. Kom daar vandaag de dag eens om.

Gefeest werd er ook getuige het volgende fragment:

“Donderdag 17 Febr. 1949
Feestavond in Zaal Wilhelmina met Diner.
Bestaande uit vleessoep, aardappelen met groente en lekkere worst gebakken in de oven van ons lid Mart. Elbers, het was een zeer gezellige avond met de vrouwen en verloofden erbij van 7 tot 12 uur. De diverse spijzen waren voortreffelijk toebereid, het bier is gratis gegeven door ons lid Karel Wijnen.”

De laatste naam is voor velen natuurlijk zeer bekend.
Waarom iemand met zo’n achternaam bier cadeau geeft en geen wijn is voor mij een raadsel maar daar ga ik verder niet naar zoeken. Wel naar andere leuke dingen.

Volgende keer meer uit de snoeptrommel.

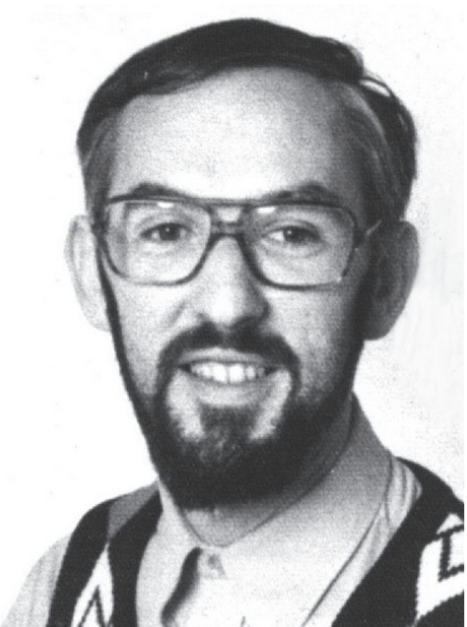
Piet Pannekoek

HET VMK VAN VROEGER

Bij gelegenheid van mijn 50-jarig koorlidmaatschap is mij gevraagd iets te schrijven over het koor van vroeger.
Welnu, bij dezen voldoe ik daar graag aan en wel door de periode 1971 tot 1990 te belichten. Het koor telt nu (juli 2021) 20 leden die in die periode lid zijn geworden.

In mijn beleving is toen de basis gelegd voor wat het koor nu is.
Toen ik in 1971 bij het koor kwam telde dat 30-35 leden en kon het (incl. piano) worden gehuisvest in het zaaltje achter de toenmalige café In d'n Engel (nu De Stad).
Het koor o.l.v. dirigent Victor Beerkens (foto) had toen v.l.n.r. de opstelling: Tenoren I en II, Baritons en Bassen.
Tijdens de repetitie werd medegedeeld hoeveel leden van elke partij aanwezig waren en tijdens de pauze werd contributie geïnd.
In vergelijking met nu nam zelfs het instuderen van een eenvoudig koorwerk veel tijd in beslag. Van thuisstudie was geen sprake. Bij elk optreden werd

de muziek-/repetitiemap gehanteerd.
In 1971 zat het koor in het slop. Van oudgedienden hoorde ik dat zelfs gesproken was over opheffing. Bij het jubileumconcert t.g.v. het 50-jarig bestaan in 1960 (met het Limburgs Symfonie Orkest in de Grote Kerk) telde het koor nog ruim 70 leden. Drie jaar later waren dat er nog slechts ongeveer 30.
Ook bestuurlijk zat het niet lekker. Ik werd bij binnenkomst welkom geheten door de vicevoorzitter die mij nadrukkelijk mededeelde dat ze geen voorzitter hadden. Later bleek mij dat hij die functie tevergeefs ambieerde.
In de eerste jaarvergadering die ik meemaakte waarschuwde de toenmalige beschermheer Tillemans dat er snel wat moest gebeuren wilde het koor blijven voortbestaan.

En voorwaar, het tij keerde.
In 1972 werd Theo van Dijk voorzitter. Hij formeerde een bestuur dat energiek aan de slag ging en in 1975 telde het koor liefst 91 leden. Dat was het gevolg van allerhande activiteiten en goede PR. Het koor speelde zich in de kijker. Bijvoorbeeld (als eerste ?) met een eigen rubriek in Peel en Maas.
Met name het in 1970 opgerichte hofkoor brak door en zou tijdens het carnavalsseizoen decennia lang van zich laten horen. Ook door middel van LP's. Dit koor trok ook nieuwe VMK-leden aan.

Organisatorisch zat het inmiddels wel snor en muzikaal ging het ook crescendo door het aantreden van Frans Verhofstad in 1973. De kwaliteit van het koor steeg hoorbaar en "zienderogen". Om die kwaliteit verder te borgen werd gepoogd oudere zangers van St. Frans naar het mannenkoor te laten doorstromen. Die opzet is niet geslaagd, wat niet wegneemt dat enkelen toch die weg hebben gevonden.

De eerste grote, meerdaagse concertreis met dames ging in 1974 met vliegtuig naar Rome ter opluistering van de viering van het Heilig Jaar.

Het koor floreerde intussen in alle opzichten en nam een gerespecteerde plaats in de Venrayse samenleving in. In 1975 ontving het koor de Koninklijke zilveren legpenning van verdienste.

In 1980 vloog het koor weer uit met de dames, maar nu voor een meerdaagse concertreis met concours in Wenen en optreden in de Stephansdom.

In 1981 vond een dirigentenwisseling plaats. Frans Verhofstad moest op doktersadvies stoppen. Hij werd opgevolgd door Pierre Gerits uit Hoensbroek, die het inmiddels 102 koppen tellend koor tot 1992 met een nieuw, breed repertoire weer op een hoger plan tilde.

Vrijwel gelijktijdig met die dirigentenwisseling kreeg ik (tot 1989) de voorzittershamer in handen, omdat Theo wegens zijn werk Venray moest verlaten.

In 1984 werd het 75-jarig bestaan gevierd met een korenfestival waaraan 17 koren, met jury-beoordeling, deelnamen. Optreden in de raadszaal en aangenaam verpozen in feesttent bij het gemeentehuis. En uiteraard een concert met het Limburgs Symphonie Orkest in de schouwburg.

In de jaren zeventig kwam het koor in contact met Männergesangverein Ahrweiler (in de Eifel). Dat leidde tot wederzijdse (meerdaagse) optredens. In die periode deed het koor "om de paar jaar" wel Ahrweiler aan. Vandaag de dag bezoeken Venrayers nog regelmatig deze mooie plaats. Fietsclub de Vette Naaf van VMK is er tientallen jaren stamgast.

In 1983 treedt het koor op in Apeldoorn b.g.v. het 135-jarig bestaan van het Koninklijk Nederlands Zangersverbond.
In 1984 neemt het koor succesvol deel aan een groot korenfestival in Saulheim bij Mainz.

Nadat het eerder niet was gelukt kwam het er in 1987 toch van. Het koor reisde met dames voor een meerdaagse concertreis naar Cheltenham (Engeland) voor optredens

in Pumproom en kathedraal van Gloucester.

Medio jaren zeventig werd het koor door de winkeliers betrokken bij een wedstrijd Paalzitten. Het koor leidde dat 4-5 dagen durende evenement in goede banen en exploiteerde daarbij het buffet in de feesttent. Met wat oud-papier-geld konden vervolgens tienduizenden guldens op de bank worden gezet.
Een mooie financiële basis die fors werd aangevuld met de opbrengsten uit de buffetexploitatie in de schouwburg tijdens de carnaval gedurende een drietal jaren.

Het ging het koor voor de wind. Muzikaal stond het zijn mannetje. Er was echt leven in de brouwerij.
Jaarlijks terugkerende activiteiten waren o.m.: Nieuwjaarstreffen, Gertis-korenavond, opstoekmatinee, vastelaovesmis, scholenzangfestival, defilé 4-daagse, gezamenlijk kerstconcert, kerst-in, de kerstmis.
Zo was er jarenlang een joekskapel de Toetzengers en ontstond het ensemble Octet-Nog, dat zich toelegde op close harmony singing.
In de hier beschreven periode werd gerepeteerd in de zalen van: In den Engel, De Zwaan, Almonda (nu Eurotel), De Burggraaf, Vlakwater, De Volle Maan, De Wieënhof. In dat opzicht waren we - door omstandigheden daar toe genoodzaakt - dus niet honkvast.

Met het vorenstaande hoop ik een indruk te hebben gegeven over het reilen en zeilen van het koor in de bewuste periode.
Als je in 1971 had durven voorspellen wat we nog zouden presteren, dan was je gebrek aan realiteitszin verweten. Maar die topprestaties zijn wel geleverd.

Hans Gommans

Tuintje in ons hart

grafdecoratie & verzorging

Zorg dat het graf van uw dierbare er verzorgd bij ligt.

Laat ons dit voor u verzorgen!

We kunnen het onderhoud éénmalig of periodiek voor u verzorgen. Te bestellen via onze website.

Naast het onderhoud van uw graf verzorgen we ook het plaatsen van een bloemstuk, boeket of grafstuk op speciale gelegenheden.

Meer info:
info@tuintjeinonshart.nl
www.tuintjeinonshart.nl

van**Essen** optiek
optometrie & orthoptie

T 0478 512567 | www.vanessenoptiek.nl | facebook.com/vanessenoptiek

COX metaal

SUYDERLAND

Peelrand Makelaardij
Luisteren, Verbinden, Resultaat!

administratiekantoor
RECHTOE RECHTAAN

welKOOP

VENRAYS
MANNENKOOR

Gedreven
Gezellig
Gewoon doen!

Wil je graag als eerste op de hoogte zijn van alles wat bij het Venrays Mannenkoor speelt? Zorg dan dat je regelmatig onze website, Facebook pagina en YouTube kanaal bezoekt.

www.venraysmannenkoor.nl